

A un tipo tan barbiá,
 caballers jo considero
 que ni un mort lo pot mirá
 sens dirli al punt «¡Ole ya!»
 y als peus llensarli 'l sombre

De dijous á dijous

L' arcalde á Madrid.

Preparatius.

COM si ho vejés!
L' arcalde haurá arribat á Madrid acompanyat del secretari en Gomez del Castillo, molt rexinxo'adets tots dos y ab dugas mudas de frach y levita...

La premsa madrilenya, la mateixa premsa que ara fa un mes y mitj, llensava carn á las fieras demanant poch menys que 'l cap del nostre arcalde, al véuresel ara convertit en un cortesá mes, y al contemplarlo avuy anar de la Presidencia al palau d' Orient y vice-versa creurá del cas aplicarli aquell titol de Shakespear, alló de la *fierecilla domada*, y estudiant primer al doctor Robert com un animal raro y adonantse després de que aquell cap no es buyt del tot, acabarà per concedirli certa beligerancia, y ó molt m' equivoco ó quan lo doctor Robert deixi la *villa y corte*, mes d' un períodich madrileny ja li haurá plantat l' incenser pe 'ls nassos tractantlo d' eminencia, entre la relació del *último crimen* ó la nota de que 'l *Bomba* segueix sens novetat en sa importantíssima salut.

¡Y la veritat es que no n' hi haurá per menos! L' acte del conceller en cap [barce!oní, anant á fer lo *rendez vous* als cap-pares de la política imperant, es l' *acabóse* de la independencia.

L' home que possessionat de la vara barcelonina fa gallarets de independent y de reformista. Que diariament cita als representants de la premsa per comunicarlos ab totas las ceremonias de rúbrica, sos transcendentalíssims projectes. Que tira 'l guant á la cara de la trinitat pantorrillesca, pero que després organisa unas eleccions com las últimas de diputats y de conc jals y que acaba per anarsen á pidolar com un de tants y á vinclar aquella vara tant tiessa y aquella esquena tan altiva devant del poder ó de la influencia, ja está jutja: ¡Un mes á la colla!.. ¡Un mes á la llista de 'ls arcaldes ineptes!

Aquet rasgo de oficiosa cortesania, no faltarán rialletas femeninas que 'l celebrin, ni faltarán enguantadas mans que amoixin lo lhom de *furibundo separatista*.

Peró 'l poble de Barcelona, lo poble qu' acariciava la idea de que 'l Dr. Robert seria un ou del dia, al trobarse ara qu' es també covat com tants altres, exclamarà desilusionat,

—¡Llestos!

Y 'l que tingui *cantera*, 's desfogará entonant la copla següent:

Ay Robert... la ensarronada
que 'ns donas no 's pot pahí ..
las reformas que tu fassis
que me las clavin aquí.

***

Aquest any per la professó del Corpus diu que treurém fabas d' olla.

Segons rumors, 's llensará la casa per la finestra, á fi

de solemnisar l' any de la reacció qu' es com s' anomenará lo present 1899 en lo successiu.

No podia ser de menos. L' ultramontanisme no descuyda ocasió ni medi pera posarse en evidencia y avuy qu' es l' amo de las cireras, que desde las alturas gubernativas fulmina set cursos de religió sobre 'ls estudis del batxillerat, no pot deixar transcorre una ocasió com la del Corpus per exhibirse.

Aixís tenim que 'l curs de la professó ha sigut allargat ab grans modificacions, la concurrencia de *lluisos* y congregants será nutridíssima y fins en los jegants de la ciutat hi haurá notables cambis de indumentaria. gracias als bons oficis del trempat Coria, qu' ha ficat lo nas á la Casa Gran mal siga si no per *fer los jegants*.

Preparemnos donchs á aplaudir la direcció artística del ex-redactor del *Noticiero* y preparemnos també á riure de valent tot contemplant las mústigas caras de la legió de *lluisos* y pescadots de la Juventut Católica que ab lo ciri á una ma, y lo mocador de carmet'os á l' altra, farán l' ensa tres ó quatre horas pe 'ls carrers de Barcelona.

De desvaneixe la tenebrosa *llegenda* del castell de Montjuich, ningú se 'n ha cuydat fora de 'ls elements avansats.

En cambi de fer lo paperot hipócrita y rastrer del *llanut*, la societat actual descreguda y volteriana se 'n cuyda molt. ¡No creu en res, ni en si mateixa la joventut d' avuy!.. Pero en cambi, d' anar cremant cera pe 'ls carrers, ne sab la *prima*. Aixís rendeix tribut á las modas, 's fa ben veure del sexo contrari y guanya al mateix temps que la gloria del cel, las comoditats de la terra.

¡Y encara diuhen de regeneració!

***

Per ahont vindrá la regeneració si es que algun día ve, será per la classe proletaria.

Al mateix temps que 'ls canons de las fortalesas anunciarán dijous vinent la sortida de la custodia, en lo local de la simpática *Associació de Coros de Clavé* 's treballará febrilment en los preparatius de la próxima expedició á Montpeller y Beziers.

Un conjunt de mes de sis eats homes 's trasladará los días de Sant Joan y de Sant Pere á las dugas capitals francesas citadas, per portar fins alí la música de Clavé.

Siscents homes ab barretina, farán la obra del progrés y de la humanitat, mentres que 'ls seyors de frach y barret de copa farán en las professons del Corpus la obra de la ignorancia y del fanatisme.

¡Be per l' *Associació de Coros de Clavé* y á son temps ja parlarem extensament, de la anada á Montpeller y Beziers que tant alt te de posar lo nom catalá entre 'ls germans del mitj-dia de Fransa.

BERTRÁN DE L' OS.

“LO QUE ‘S DIU”

DIUHEN que l' haver l' Arcalde anat á la Cort sols es perque la vara qu' empunya cada jorn li agrada mes.

Y allí ab l' excusa de ferli una visita al Palau, busca que li ratifiquin la real ordre, si à Deu plau.

∴

Diuhén que si la tabo'a que hi hagué á Valladoit tingué la solució aque la ab un banquet exquisit,

fou degut—segons pensar d' uns quants polítichs sulanos— à la comedia que fan *Militares y paisanos*.

∴

Diuhén qn' entre alguns electes regidors de nou encuny n' hi han que no *trascarán* gayre y altres que anirán molt lluny.

'Ls primers son gent de quartos que so's volen figurar; y 'ls segons volen l' Erari (ey! 'l seu) regenerar.

∴

Diuhén que aquell *caballero* d' industria que han agafat à Monte-Carlo, tant cé ebre, es espanyol renegat.

Hasta jo no extranyaría que un subjecte llest aixís resultés parent, al ú tim, d' algun *gordo* del país.

∴

Diuhén que 'i fer propaganda andalussa 'n Noccad al á pesar de la xiulada continua, fenomenal, obeheix á que te en planta grans plans ab patriotichs fins... ;No poden ni á Andalusia fer l' andalus 'ls carlins!

∴

Diuhén que, per mes que diguin l' ex-director general que han agafat per estafa es un senyor molt com cal,

No honego: perque aquí á Espanya tots los empleos millors *irregularment* se donan als senyor mes... *vividors*.

∴

Diuhén que ara *Vida Nueva* farà en la *Vila del ós* un meeting revisionista d' aquell procés montanyós.

Del meeting que se celebri à la revissió—jo dich— hi ha una distancia com, casi, del Guaderrama à Montjuich.

∴

Diuhén que, llestas las *huelgas* de Roda y de Torel ó, tornarán á anar las fábricas ab completa pau y unió.

Mentres les *huelgas* s' acabin aixís tant tranquilament farà 'l capital la *guilza* al treball perpetuament.

∴

Finalment, diuhén que 'l Corpus será aquest any dels brillants: farán mes soroll las trampas y mes *patxoca* 'ls gegants.

Es lo que aquet dia 'm deya un agutzil dels mes fins: —La professó, segons sembla, 'nirá per fora y per dins.

PEPET DEL CARRIL.

PROSAICAS

BONICHs son prats y boscos
En primavera,
Las plantas reverdeixen
Tot es belesa;
Pro mes m' agradan,
Si hi veig de fruits, cullitas
Ben abundantas.

L' hom' qu' escribint pel públich
Té la xiripa.
De veure ne sas obras
Ben acullidas,
Enveja 'ns causa;
Pro mes que per la gloria,
Per l' or que guanya.

Hermosa n' es la vida,
Si nina maca,
Endolsa ab sas caricias
Nostras desgracias;
Pró n' es mes bella
Si 'ns dú ademés la nina
La bossa plena.

Los ideals mes nobles
Qu' al cor encisan,
Lo mon diu, son objec'es
De fantasia;
Y sols verera
Al Sant materialisme,
Qu' es la *pesseta*.

API Nos.

TURQUESÀS

La mes xica traydoria
té 'l castich de Deu un dia

*
*
*

Mor' l' usurer que ha explotat
la pura necessitat:
li aixecan un monument...
¡y la grandesa, la gent,
admira del enterrat!

∴

Tot gust' 'l mes refinat,
al fi la salut altera;
aixís com lo vi exquisit
també causa borratxera.

Trasp. per J. BARBANY.

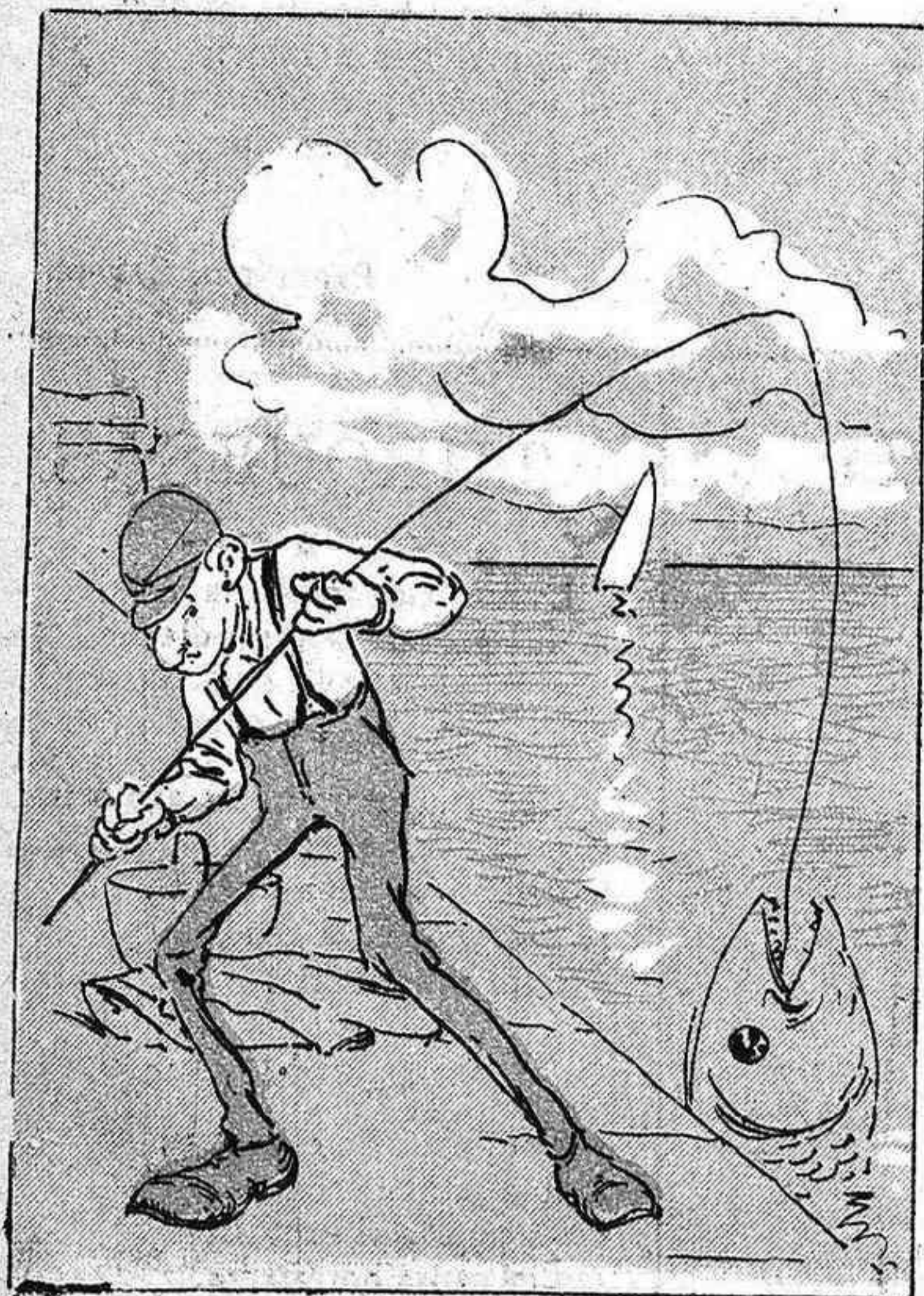
LO PESCADOR PESCAT

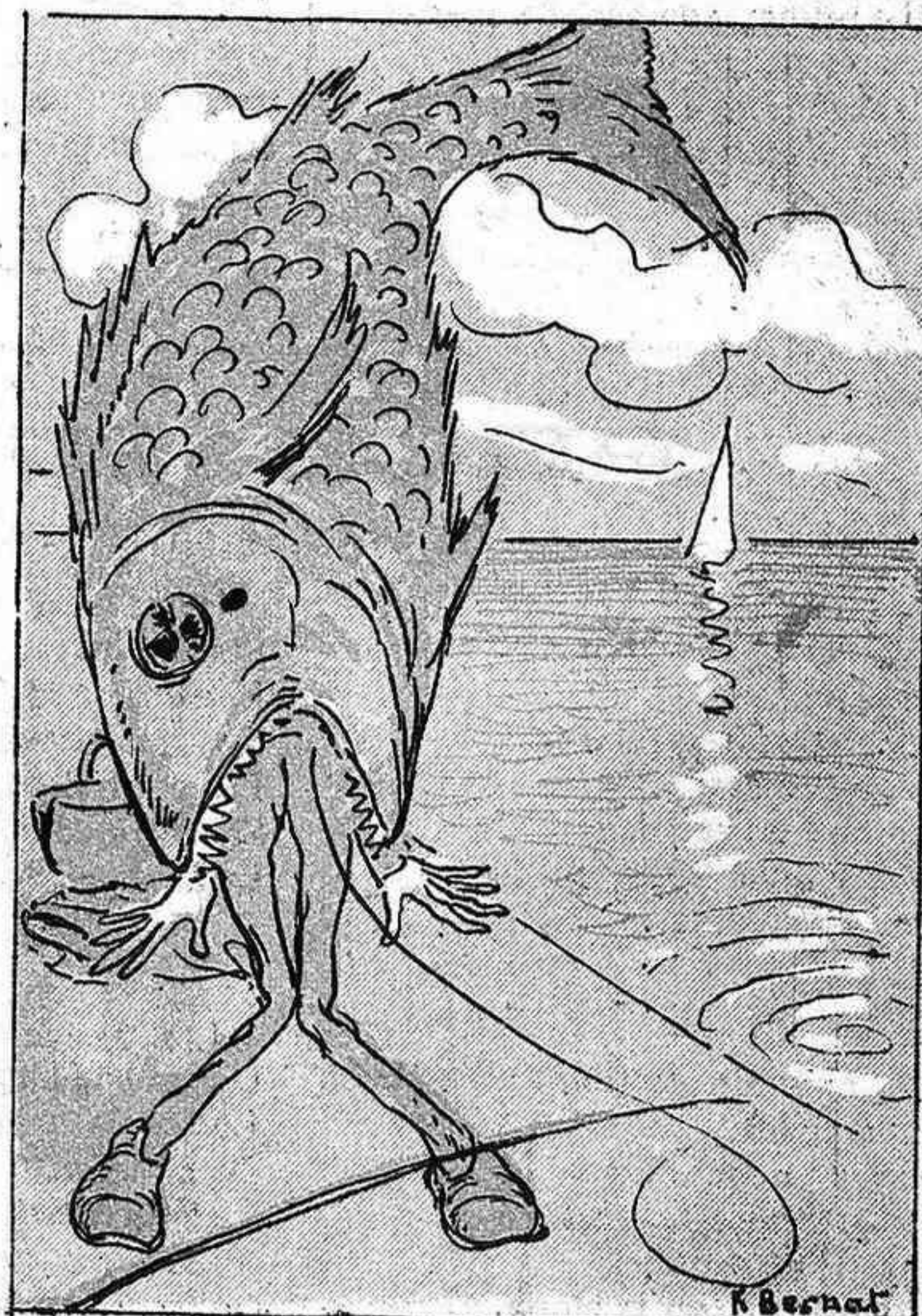
— ¡Pican ja! ¡Magnífich día!
¡Avuy faré pesca en gran!

— ¡Redimontri! ¡Molt m' enganyo-
ò tinch menjar per vuyt días!

— ¡Prou hi pescat un llobarro
tan gros com un elefant!

Fi desastrós è ineudit
del pescador Zacarias.

PETITESAS MATRIMONIALS

—Mira, Pura, quan soch tora
no vull que 't moguis d' aqui,
—Tas ordres serán cumplertas;
vesten ben tranquil, Magí.

Y, efectivamente... tot just
ell es á la cantonada,

que surt ella cada día
molt alegre y molt mudada.

LO GRAN DE LA MEVA VEHINA

— **L**a infantesa! ¡Oh, la infantesa! ¡Ditxós temps passat pera no tornar!

Aixís nos desahoguém tot sovint los que carregats d'anys y obligacions, recordém ab fruició aquells anys d'entera felicitat en que no havíam de lluytar á bras partit ab los *inglesos*, ni teníam com ara una *sogra* mes ó menos endemoniada pero insoportable al fi, ni una muller mes ó menos impertinent, pero casi sempre carregosa.

¡Edat felís en que 'ns sentavam á taula sense sospitar tan sols los afanys qu'avía costat als nostres pares lo plat de sopa que 'ns donavan!

¡Oh, qui pogués tornar á la infantesa; com si diguessim: á viure del *turró* paternal!

Això es lo que moltíssims desitjaríam, pero que, sens dupte no desitjará, en Llatzer, lo noy gran de la meva vehina.

Perque, senyors meus; si á algun ser racional pot aplicarse alló de que «dels pecats dels pares, los fills en van geperuts» á ningú ab mes motius qu' al pobre Llatzer.

Aquet desdixat noy *va geperut* de que 's autors dels seus días hagin tingut sis criaturas, l'una tan aprop de l'altra, que may han passat dotze mesos sense haverhi bateig á casa la meva vehina.

Y com que 'ls pares d'en Llatzer no están sobrats de recursos pera tenir criats que netejin y acondueixin la quitxalla y ademés la meva vehina pretereix anar d'aquí allà *escapsant* y cuydantse de las casas dels altres, qu'estarse á la seva rentant los plats y apedassant la robeta de la seva descendencia, resulta qu'aqueix pobre *hereu* ha vingut al mon ab mes obligacions qu'una viuda pobra, carregada de familia y honrada per anyadidura.

Desde la tendra edat de quatre ó cinch anys, en Llatzer s'ha vist obligat á servir de mare carinyosa als seus germanets.

¡Y cuydado á replicar, perque la feyna qu'executa ab mes salero la meva vehina es la de repicar ab lo sabatot los *darrerus* d'en Llatzer, quan aquet fa l'ornil Això, sense comptar que 'l marit de la vehina, qu'es fadrí forner, es prou capás de deixar la cara de son fill feta una coca á la primera queixa que formuli la mare d'en Llatzer!

¡Lo día que aqueix bordegás deixa cremar la pasta de l'olla, ocupat en acondicionar *als pardals novells* d'aquell niu de sas desdixas, ja sab que 'ls seus pares donarán un prolongat concert de *pandero*, facilitant ell l'*instrument*!

¡Y 'l cop que bressant de mala gana, volca 'l bressol, y 'l menut va sota, si no li arrencan las orelles, es per pura precaució del Totpoderós, que á la quènta va enganxarlashi ab aquella pasta que á la Porta de la Pau venen los xarlatans pera enganxar cristall y porcelana.

En cambi ell, que no tenia cap germá mes gran, havia de bressarse tot sol, amarrat á una corda subjecta á una viga y que la seva mare li posava á las mans quan sentia vehements desitjos d'anarla á fer petar ab las vehinas, cosa que succehía deu vegadas cada hora.

Y si ell queya, y 's feya algún xiribech, ningú resultava responsable de la desgracia, contentantse ab dir la seva mare: «¡Aixi 's fan fortas las criaturas!»

Se veu que la manía d'enfortir las criaturas la tenen molt arrelada 'ls pares d'en Llatzer, perque al pich de l'hivern fan anarlo á peu descals, y si algún conegut los adverteix que 'l noy pot agafarlos alguna malaltia, li contestan, que no hi ha res que entorteixi tant a la canalla y hasta als cossos grans com lo no portar sabatas, anyadint qu'un capellá molt sabi (lo pare Kneipp) no recomana altra cosa. Pero la mare, no obstant, porta sabatas de panyo, forradas de bayeta.

Aquellas nits de la infancia passadas d'un son, ja fa molts temps qu'en Llatzer no las saboreja.

Quan plora un dels seus germanets se sent á la vehina, qu'entre badall y badall, crida al seu noy gran: ¡Tu, gandularro; aixecat á bressar á n'aquet que plora! ¡Aqueix vici de dormi á las nits te l'haig de fe perdre á clatelladas!

¡Com si hi hagués res mes natural que dormir á la nit y tenir molta son quan se comptan vuyt anys escassos!

A casa dels pares d'en Llatzer no 's fa una sola cosa malt feta, qu'ell no la pagui

Una criatura trenca un jugueta, en Llatzer en té la culpa; un'altra no pot treure un caixal, la culpa la té en Llatzer; lo llum de petroli fa mala cara, en Llatzer reb una plantofada; lo gat roba un tros de carn descuydada sobre una taula, ho pagan las gal-tas d'en Llatzer; la seva mare 's disputa ab una vehina, en Llatzer no s'escapa d'una palissa; tant si plou com si fa sol, com si neva com si llampega, en Llatzer reb y torna á rebre en Llatzer, perque pe 'ls pares d'aquest infelís baylet no 's mou una sola fulla d'arbre, qu'ell no la bellugui, ni atropella un tranvía á un viandant que mes ó menos directament no en tingui la culpa en Llatzer.

Lo dia qu'en Llatzer vingués á faltar, crech que sos pares s'estranyarían de que continuessin plorant las criaturas y de que seguís en lo poder en Silvela.

Y á pesar d'aqueixa mala fama que ha caygut sobre 'l noy gran de la meva vehina, en Llatzer, val mes or que pesa.

Ell renta, ell planxa, ell cus, y ell fá bullir l'olla; ell bressa, ell canta, ell fa mans-manetas, y ell reb bofetadas, sense rebelarse contra 'ls sers desagrahits que las hí donan.

Los pares d'en Llatzer diuen que quan lo seu fill será un home, acostumat á tanta privació y duresa, podrá guanyarse la vida á qualsevol banda y ajupirse á las exigencias dels seus amos.

Pero jo que sè y veig, que, pera cuydar als fills dels seus pares, en Llatzer no va á estudi ni 's tracta de donarli un ofici, crech que quan será un home reunirà sols aptituts per fer de *niñera*.

Y considero també, que no podrá exclamar com nosaltres:

— ¡La infantesa! ¡Oh la infantesa! Ditxós temps passat pera no tornar!

Perque en Llatzer se trobará gran sense haver sigut infant.

Dels pecats dels seus pares, ell n'anirá geperut. Si no ve prompte l'adressador de la ensenyansa obligatoria.

A. GUASCH TOMBAS.

COSAS DEL AMOR

Donya Carme qu' era viuda
y qu' esclatava ab grans plors
sempre que algú li parlava
de la mort del seu espós,
no fa gayre va casarse
y are murmura tothom
que si no 's volian gayre;
qu' es alló, vesten Antón...
mes jo dich sens criticarlos
que son cosas del amor.

Don Camilo aquell ricatxo
tan vell y tan fastigós
que vesteix ab elegancia
y al trau sempre hi du una flor
es solter y vol casarse
vegin quinas tentacions,
diu que vol una noyeta
que siga del primer vol;
no s' estranyin ni 'l critiquin
que son cosas del amor

La Roseta qu' es modista
gasta are molt mal color
es à sempre molt grogueta
te un semblant molt neguitós,
be l' han visitada metjes
mes cap li enten el mal, no,
pero per rumors que corren
diu qu' anyora el seu xicot.
be si, es alló lo qu' els deya
que son cosas del amor.

En Peret, un xicot jove
molt llest y treballador
fa un quant temps que à casa seva
han notat qu' està tristot,
no vol menjar, may te gana,
se torna sech y tot groch
mes segons va asegurarme
vol agafar relacions;
veuhem com es lo de sempre.
que son cosas del amor.

La noya que presum massa,
lo vell que vol fe 'l gomós,
la viuda que molt s' adorna,
lo jove que vol fe goig
y aquell que no te may gana
perque sols vol relacions
no 'ls bescantin ni 'ls critiquin
tinguin á tots compasió,
perque aixó no son manias
que son cosas del amor.

B. RAMENTOL.

A UN CRITICH (?)

Las «Darterias» d' en Puig
se Faff, que des' «Las Noticias»
tractas ab terrible enuig,
fent un va—y—tot d' inmundicias
de ton cerebral estuig.

No se qui t' haurá pagat
perque aixís, oh Faff, desbarris
ab tanta procacitat...

Digas, Faff, quant t' han donat
per ficarte en tals xibarris?

¿T' haurás cregut qu' en Pagés
s' espanta perquè 'l criticas?...
Estás en un mal entés...

al veure com t' embolicas.
en Pagés... farà 'l Pagés...

Ni entre tu y en Marsillach,
ni entre 'n Marsillach y tu,
sou prous per entrar á sach
en las obras de ningú,
tenint lo cervell tan flach.

De crítichs no 'n teniu ré
y en Pagés, tot quant pot fé
es retrèurens las rahons,
qu' en Moratín escrigué
en obsequi als crítichs;

*Tu crítica majadera
de los versos que escribí
Marsillach...poco me altera,
mas pesadumbre tuviera
¡que te gustáran á tí!*

J. BUB-BUB.

Espigoleig Històrich

Quan Alexandre 'l Gran volgué ferse sevas las
ciutats gregas, concixedor de la gran influencia que
tenia en sa patria l' ateniense Foci, li envía un pre-
sent magnífich compost de cent talents d' or (uns
cent mil duros), valiosas joyas y caballs.

Foci preguntá als misatjers lo perquè Alexandre
li enviava tant valió regalo.

—Es (li varen respondre) perque us tè com l' ho-
me mes honrat d' Atenas.

—Donchs si 'm considera aixís, es necessari que
continuhi creyent ho, respongué Foci. Y acte se-
guit refusá lo magnífich present.

Hi ha que advertir que mentres donava tan noble
contesta, s'estava per sas propias mans treyent aygua
del pou y sa muller pastava!

*
**

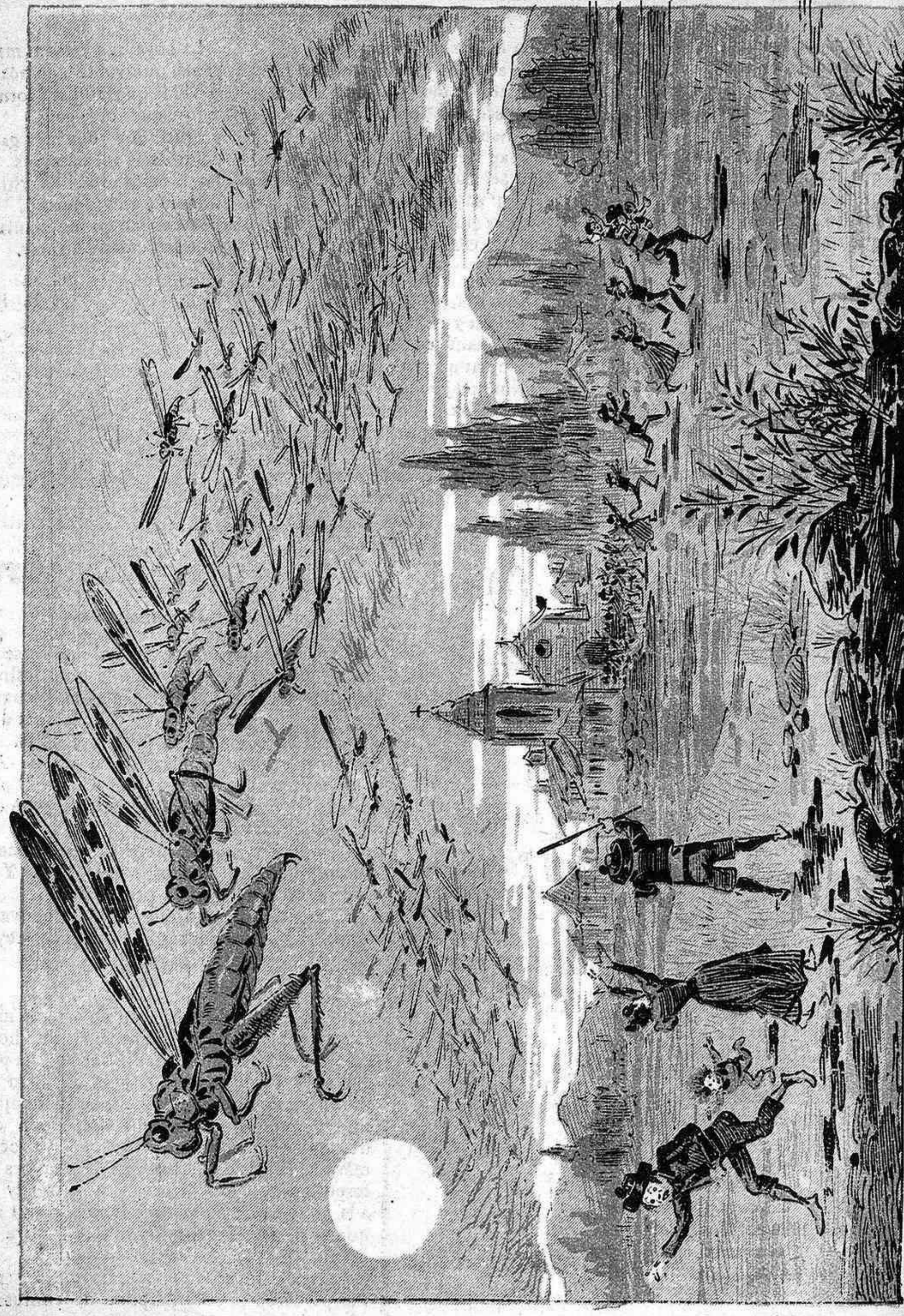
Lo mariscal de Turena, un dels genis militars mes
grans qu' ha produhit la Fransa, era un home senzill
en extrém, pacient y amable sob'e tota ponderació.

Un jorn trovantse en lo públich d' un teatro, en-
traren uns quants comerciants endiumenjats, los que
pretengueren que 'ls cedís son lloch de primera
fila tenint lo mateix dret qu' ells á ocupar-lo. Lo
mariscal refusà en bona torma y allavors ells come-
teren la insolencia de tirarli 'l barret y 'ls guants
á la platea. Sense irritarse, Turena pregá á un oficial
que 'ls hi baixés á recullir lo que l' altre feu al mo-
ment.

Allavors los comerciants, haventlo sentit nome-
nar perderen lo color, y plens de confussió volgue-
ren retirarse.

—No...va dir lo Mariscal retenintlos amigablement,
mireu... Si 'ns extrenyém un xiquet ¡tots hi cabrém.

Pels camps de Sevilla y Cuenca
y altres regions espanyoles,
el cel, per castich deis homes,
hi aboca un mon de llegostas,

Aquellas ja no 'ns espantan
com las que 's veuhen aqui...
¡Sempre xuclant famolencas
la sang del pobre país!

TEATROS

LIRICH

Brillantment ha comensat la companyia del teatro de la Comedia de Madrit á qual frente hi figura la reputada primera actriu Srta. Cobeña y lo notable primer actor señor Thuillier.

La obra de debut siguié *La fierceilla domada* á la que ha seguit *El bajo y el principal*, *Dorá* y *Las tres jaquecas* habent obtingut totes, irreprotxable execució, per lo que han sigut sumament aplaudits sos principals artistes per la numerosa y escullida concurrencia que hi ha as istit.

Pera avuy está anunciad lo primer estreno de la temporada, lo drama en 3 actes, titulat *La mu alla* que siguié un dels éxits mes notables que tingué l' hivern passat aquesta companyia á Madrit.

NOVETATS

No 's podrá tatxar de poch activa la companyia d' opereta francesa que actua en aquest teatro, ja que casi á diari dona obra nova y moltes d' ellas eran desconegudas per complert de nosaltres.

L' últim estreno efectuat ha sigut lo de *Les P' tites Michu* obra original la lletra dels Srs. Valoux y Duval y la música del mtre Messaguer.

D' argument bastant inverossimil, se sosté dita obra per las escenas cómicas que conté y abundancia de xistes de las mateixas.

La música no 's distingeix per lo original, pero acusa en son autor á un compositor de coneixements técnichs y de correcta escola.

En la execució se hi distingiren las Sra. Edeliny y Lemaine, que tingueren que repetir un preciós *duo* del segon acte. Los demás artistes bastant acertats.

Dimars passat debutá la nova *divette* contractada Mlle Ollivier ab la protagonista de la opereta de Audran *La Mascotte* y si be fou aplaudida, esperém veurerla en obras menos manosejadas pera jutjarli sas facultats.

Pera avuy está anunciad l' estreno de la opereta de Audran *Oncle Celestin*.

CATALUNYA

De incomparable atracció, anunciá la Empresa d' aquest teatro l' espectacle que 's titula *Le ballet volant* y resultá serho de vritat ja que son verdaderament maravillosos los exersisis que executa la *troupe* artística composta de set elegantísimas senyoretas, las que sense altre ausili que lo de un fil ferro del tot invisibile, creuhan l' espay en distintas direccions causant la ilussió complerta de volar.

Forman en sas distintas evolucions, capritxosas y ben pensadas combinacions y notables quadros plástichs, executats ab una senzillés y pulcritut verdaderament asombrossas.

Creyém que *Le ballet volant* anirá á admirarho tot Barcelona, y aisis recómpensará l' extraordinari sacrifici que pera sa exhibició ha fet la Empresa.

Ja s' han fixat los cartells de la nova companyia d' opereta italiana que dirigida per lo Sr. Gravina, deu debutar en lo próxim dia 3 de Juny y de la que 'n forman part las conegudas y tan aplaudidas artistes de nostre públich germanas Tani.

En lo repertori que s' anuncia, además de figurarhi las mes aplaudidas produccions, ne forman part las mes modernas de los teatros francés é italiá.

GRAN-VIA

Ja están á l' ordre del dia la serie de beneficis. Fará sa entrada demá divendres lo Sr. Riquelme y seguirá dimars següent la simpática Esperanseta Pastor.

Com siga que las sarsuelas *Gigantes y Cabezudos* y *Los borrachos* encare obtenen lo favor del públich, es de espe-

rar que ab la escullida funció que haurán destinat, ne formarán part aquestas dugas celebradas obras.

Está en estudi *La feria de Sevilla* de Julian Romea, pera la que se pinta decorat expofés.

TIVOLI

Toea á sas darrerias la companyia de sarsuela, per lo tant los beneficis dels principals artistes se succeheixen á diari.

Pera ahir estava anunciad lo del notable tenor cómic Sr. Huervas ab *El salto del Posiego* y *Lo somni de la Ignocercia* que per deferencia al beneficiat debía ser desempenyada per los principals artistes que la estrenaren entre ells la simpática tiple catalana Pepeta Mateu.

Pera avuy anuncia lo seu, lo reputadíssim mtre. Sr. Perez Cabrero ab una escullidísima funció. Pera lo dissapte proxim dia 27 lo prepara l' actiu Administrador del Teatro D. Joseph Oriol Molgosa ab la sempre aplaudida sarsuela *La Tempestad* (que ha sigut una de la mes ben executadas per aquesta companyia) y lo ball *Las naciones*.

Es de esperar que lo Sr. Molgosa en dita nit tindrà un plé extraordinari puig se 'n fa acreedor per las simpatias que té captadas ab son tracte caballeresch.

Lo debut de la grandiosa companyia de ópera y sarsuela espanyola, está anunciad pera dimecres proxim dia 31 del corrent, ab la ópera *María del Carmen* filla d' autors catalans, ja que de la lletra n' es lo malograt Feliu y Codina, y de la música lo notable pianista D. Enrich Granados.

Aquesta ópera será dirigida per D. Miquel Soler y posada en escena ab lo mateix atrás, decorat y vestuari ab que s' estrená en lo Teatro Parish de Madrit, baix la direcció del notable escenógrafo D. Lluís Muriel.

Com dita companyia está formada per elements valiosims en son género, no es de estranyar lo verdader deliri ab que es esperada aisis com també las quatre importants obras que ha de estrenar.

NOVETATS—CONCERTS DE EUTERPE

Dilluns de Pascua, tingué lloch lo segon concert de la temporada en lo teatro de Novetats, devant d' un públich tan selecte com numerós.

Baix la destra batuta del mestre Sadurni interpretá la secció coral «Los Pescadors, y «L' Aurora» de Clavé com aisis tambe «Lo Llobregat» del mestre Goula (pare). Obtingué molt éxit en sa segona audició, la «Cansó del batre» de Sadurni, com aisis mateix «L' hivern» de Gounod per la secció de noys. «Una esperansa morta» es lo titul d' una composició del mestre D. Joseph Ribera no cantada desde feya molts anys y que fou bastant aplaudida.

Lo *c'ou* del concert estribava, en lo «Brindis» de Guy, trovador del sigle XI que lo mtre. Sadurni ha desempolsat, vestintlo ab armonisació moderna y ab una lletra apropiadíssima del inspirat poeta Don Conrat Roure.

Lo «Brindis de Guy» creyém que quedarà de repertori en los concerts d' Euterpe, puig té un sabor popular molt del agrado del públich, mereixent generals elogis lo procedir del mtre. Sadurni que ab tot y haver esmersat en l' arreglo y armonisació del «Brindis» molt treball y molts coneixements musicals, no per aixó 's cregué autorisat á posarhi la coletilla de *armonisat per* com certs mestres modernistas. Ab gran respecte en vers la partitura original lo... «Brindis» resulta avuy una obra á la moderna.

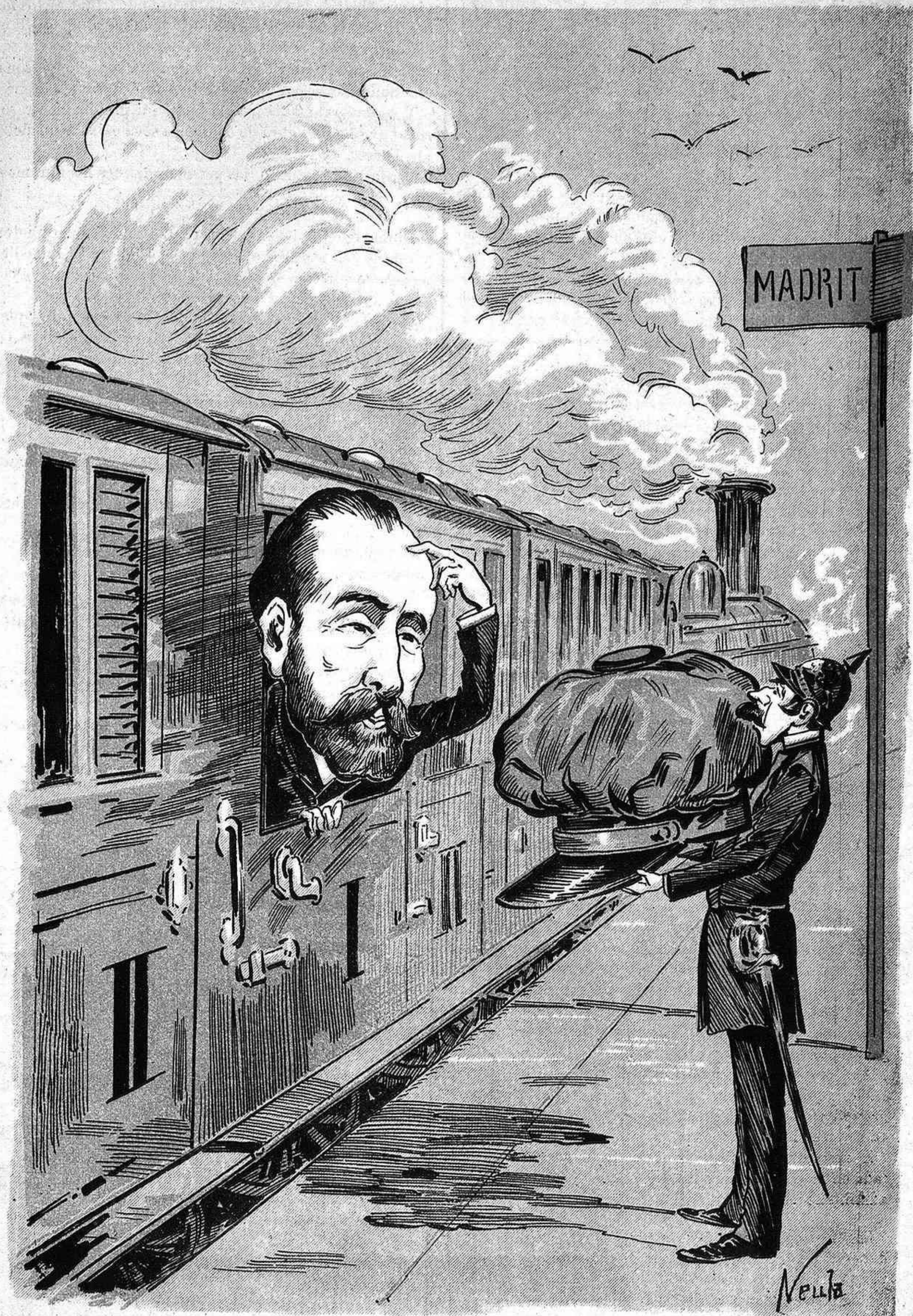
En la part orquestral foren interpretats d' una manera acabada diversas pessas entre las que recordém la sinfonia de «Mignon» y «Lo retorn de ls dallayres» del mtre. Sadurni que cada dia agrada mes.

Lo próxim concert matinal tindrà lloch lo dia 25 de Juny proxim ab un escullit programa y algún estreno.

UN CÓMIC RETIRAT,

LA TOMASA

UN ARGALDE MODELO

—Ja te las pots entornar, que jo vaig á Madrid pagantm'ho de la butxaca. Ademès, que á n' el meu cap las gorras no hi cauhen bé: ¡prefereixo encostiparme!

Al parlar de la Diputació provincial podria dirse, qu' ha alcançat fama de bona administradora y s' ha posat á jeure.

Cosa que no pot dirse del Ajuntament perque encare no ha lograt aquesta bona fama.

Fins ara quan la Corporació municipal subastava la confecció de vestuari per alguns dels seus dependents y la subasta era adjudicada al famós Beleta, ja sabiam que 'l tal vestuari costaria un ull de la cara, y deyam los ciutadans: ¡Cosas del Ajuntament!

Pero de aquí endavant hem de tenir en compte que no es sols l' Ajuntament qui paga el vestuari á un ull de la cara, sinó també la Diputació provincial.

Aquesta Corporació va acordar en la sessió últimament celebrada, adquirir vestuari pe'ls mossos de Esquadra, compost de un traje complet de pana, una *xacolatera* y dos pantalons de dril per cada individu.

L' import de lo destinat á cada *mosso* es de 26 duros y pico quantitat sumament creseuda si 's té en compte que 'ls pantalons de dril tenen valor insignificant.

Pero 's compendrà la enormitat de la quantitat votada si s' entra en coneixement de que sols la corbata que lluhirá cada individu, costará catorze rals.

¿Catorze rals de corbata? No hi gastan tant los nostres gomosos y ab poch rals mes avuy en dia se compra un llensol.

Vulgarment 's coneix á las corbates ab la denominació de *tafa-bruts*, que pera l cas present trobém molt acertada.

Perque dessota d' aquestas corbates s' hi descubreix molta *bruticia*, ó un Beleta provincial capás de deixar endarrera al sastre dels gegants.

Lo poble de Sant Andreu de Palomar está de desgracia.

Després de no haver lograt, á pesar dels seus esforços, ser segregat de la capital, com convindria á alguns cacichs andreuhenchs, 's trova ara ab que, en *virtut* de las eleccions municipals, tindrà representants en lo Municipi als quals ell no ha votat ni es fácil qu' hagi votat ningú, puig ja es sabut qu' en dit poble ningú va acudir á las urnas.

A n' aquest extrem ha conduhit als andreuhenses l' ascoltar á determinats cacichs que 's creyan que acordantse 'l no votar, tremolarian las esferas y 's decretaria la segregació acte seguit.

Ara haurán perdut bous y esquellas.

Perque malehit afecte será 'l que 'ls hi portarán sos *representants*, eixits per generació espontanea, gracias á Santa Tupinada.

L' abstenirse d' emetre 'l vot es l' arma mes poderosa posada en mans dels enemichs del sufragi y de la moralitat administrativa.

Segons llegim en *La Revista Blanca* lo tinent de la guardia civil Sr. Portas, deixarà molt prompte nostra ciutat, passant á Madrid, per motiu d' haverli concedit lo Govern un empleo en la capital d' Espanya.

No sortim garants de la certesa de la noticia y aixó 'ns estalvia comentaris. — ¡Que corri!

Diuhen de Bucharest que, Vissoti, ex-ministre y actual vis-president de la Cámara, ha tocat lo dos, junt ab los fondos de la caixa del teatro real de aquella capital, que li estavan confiats. Lo desfalech es importantissim.

¡Ja ho deya la meva avia, que temps á venir las personas mes honradas serian los lladres!

Y verdaderament, á n' aquest pas, qui pretengui ser sols robat ab modos, haurá de confiar la seva caixa á un deixeble de *caco*.

Perque ja ho veuhen, las personas *decents* ho fan massa fort.

Diumenge próxim se celebrarà una reunió de propietaris y vehins de Vallearca al objecte de solicitar la immediata agregació al terme municipal de Barcelona, portant la contraria á Sant Andreu que vol separarse de nosaltres.

Obra meritoria es la d' obrir los brassos á qui implora hospitalitat, pero la Pubilla no pot fer semblants obras, perque d' haverse afillat á uns quants deseparats ja en plora avuy dia.

Olvidant que la caritat ben entesa comensa per un mateix, la Pubilla pera vestir als altres va poch menos que despullada.

Agregant poblacions y mes poblacions fariam una ciutat gran, pero no una gran ciutat.

Agregar poblacions es cosa senzillissima, lo difícil es aténdrelas com correspon á Barcelona.

Y aquesta no está sobrada de diners pera admétre semblant carga.

Recomaném á tots los concurrents á teatros, los següents consells, que baix la denominació de *Los manaments del teatro* circulan ab profusió á Paris:

1er. No arrivis may tart al teatro.

2on. No molestis als espectadors vehins ab un pentinat ó gesticulacions extravagants

3er. No donguis la esquena als espectadors que ja estigan sentats, quan vagis á ocupar lo teu asiento.

4t. Procura no aplastar los seus sombreros ni 'ls seus vestits.

5t. No turbis la representació ab las tevas conversacions particulars.

6é. No riguis ni ploris ab ostentació ni ab excés.

7u. Si no 't pots estar de menjar dolsos en lo teatro, fes ho sense excitar la enveja dels que 's trobin prop teu.

8u. Si no pots prescindir de llegir l' argument de l' obra ó el programa durant la representació, tomba 'ls fulls sense fer rüido, perque es molt desagradable en una escena patética, que 's molesti al espectador ab lo soroll de paper.

9e. En las obras musicals no marquís may lo compás ab lo cap ó ab lo peu. Per fer aixó está en son lloch lo director de orquesta.

10m. A la sortida del teatro no impideixis lo pas als demás ab pretext de mirar á las senyoras ó de donar ordres al teu lacayo. Retirat sense cridar l' atenció.

Als anteriors consells, nosaltres n' hi anyadiriam un, dirigit exclusivament á las senyoras y que diria així:

Si has d' anar al teatro ab un sombrero monumental, es millor que 't quedis á casa, y 'ls espectadors de bona fe t' lo agrahirán molt.

O y van mil.

A la llarga llista de toreros descalabrats durant lo present mes, deu anyadirse en Montes ferit á Búrgos.

Proposém que la denominació de corridas de toros, se cambihi per la de *descalabro de toreros*.

Litografia Barcelonesa

S. Ramon, 6
BARCELONA

Llegim en un periódich local que un diari anglés *Daily Mail*, que junt ab altra publicació, ha intentat publicar una edició dominical, rompent las costums y tradicions de la premsa inglesa, ha tingut de tancar los seus tallers, puig lo públich no se avingué á la innovació y á pesar de que dit periódich desistí de la reforma esmentada, ningú volgué ja llegirlo.

En cambi lo periódich d' ahont treyém la noticia, aixis com la majoria dels que aquí 's publican, no sols surten los diumenges (donant dos edicions) sino que també totas las festas.

No estaria mal que 'l públich barceloní dongués una lliçoneta á n' aquets explotadors insaciabls, que ni tan sols quan se troban dos festas consecutivas, donan descans als seus redactors.

*

Supliquém á varios gomosos y á algunas familias cursis que van á fer tertulia en lo Passeig de Gracia, entre Ronda y Granvia, que fassin lo favor de refrenar los seus impétus, puig ells estarán perfectament sentats en aquellas cadiras de lloguer y formant uns rotllos que obstruixen lo passeig, pero 'ls transeunts que tenen feyna, de bona gana 'ls enviaria ab la música á un altra part.

Si aquets comodons no ascoltan los nostres prechs, encarreguém al municipal de punt, si no es d' aquells que dormen com los que vigilavan las estatuas de 'n Roger y Viladomat, que detingui la invasió dels citats gomosos y familias cursis.

*

Com oportunament anunciarem, tinguerem lo gust de concórrer durant los dos dias de Pasqua prop-passats, als exámens del colégi laich «Victor Hugo» que dirigeix l' excelent professor Sr. Mollá.

Las tendras criaturas, á la veu de son mestre contestaren ab notable desembrás á quantas preguntas se 'ls feren ab un aplom y seguritat extraordinaris, en tals termes que hi ha estudiants de Universitat que no posseixen los coneixements dels alumnos de vuyt anys del colégi «Victor Hugo».

La concurrencia surti altament complascuda del acte, demostrant haver vist ab gust los esforços del Sr. Mollá.

AMOROSA

Desprécias, hermosa meva
eix present de flors ga lanas?
¡infame! ¡dona traydora!
¿potser no l'oveusqu' aixi 'm matas?
¿Tal volta creus qu' eixas flors
no tenen gayre fragancia?
¿tal volta pensas, hermosa,
que las donch de mala ganæ?

Si aixis pensas, reyna meva,
vas del tot equivocada;
te las dono de bon grat,
creume, dona idolatrada.

Perque ufanasas creixessin
cada jorn jo las regava
de llágrimas dels meus ulls
ab bon maí, á trench d' aubada,

¿Y are me las desprecias?
jo per tu las he arrencadas;
¿no sabs d' ahont? ¡Deu del Cel!...
de la tómba de la mare! ..

F. CASTELLET PONT.

La escena en lo taller d' un pintor.

La *modelo* queda ab lo trajo d' Eva.

Diálech entre aquell y aquesta:

—¿Ha servit vosté núa en alguna altra banda?

—Si senyor.

—¿Per un altre pintor?

—Per un senador vitalici.

SECCIÓ DE TELEGRAMAS

Del nostre servey... obligatori

LLARGAS-AL-ASSUMPTO, 22.—Hi rebut la visita de varios subjectes interessats en la revisió del procés de Montjuich, los quals han fundat la petició en que 'ls processats sufriren pitjors torments que 'ls que m' ha proporcionat en Polavieja. Jo, considerant que tal revisió feta de bona fe, podria ser un' arma poderosa pe 'ls nostres enemichs penso confiar la revisió á n' en Portas y comparsa, y si ells troban que van faltar, que 'm pelin.

SIL-VELA.

ROMANSO, 22.—Vaig convencentme de que 'l patrocinar lo regionalisme sigué una gran idea pera escalar lo poder pero ara que soch dalt, si en Polavieja y 'ls regionalistas volen alguna cosa, que hi pujin y veuran á son pare.

LO MATEIX HOME 'LS MATEIXOS PECATS.

XIRIPA, 22.—Hi tingut la *idem* de treure 200.000 rublos en una rifa.

Considero, per lo tant, qu' en lloch d' emplear aquets diners en una guerra civil, es millor que 'ls destini á la conquista de famellas, ab lo que, sino un gran guerrero, seré un digne continuador de la fama faldillesca de que gosa mon senyor pare.

JAUMET CHAPA.

LITOGRAFIA BARCELONESA

Sant Ramon, 6. - BARCELONA

ACTUALITATS

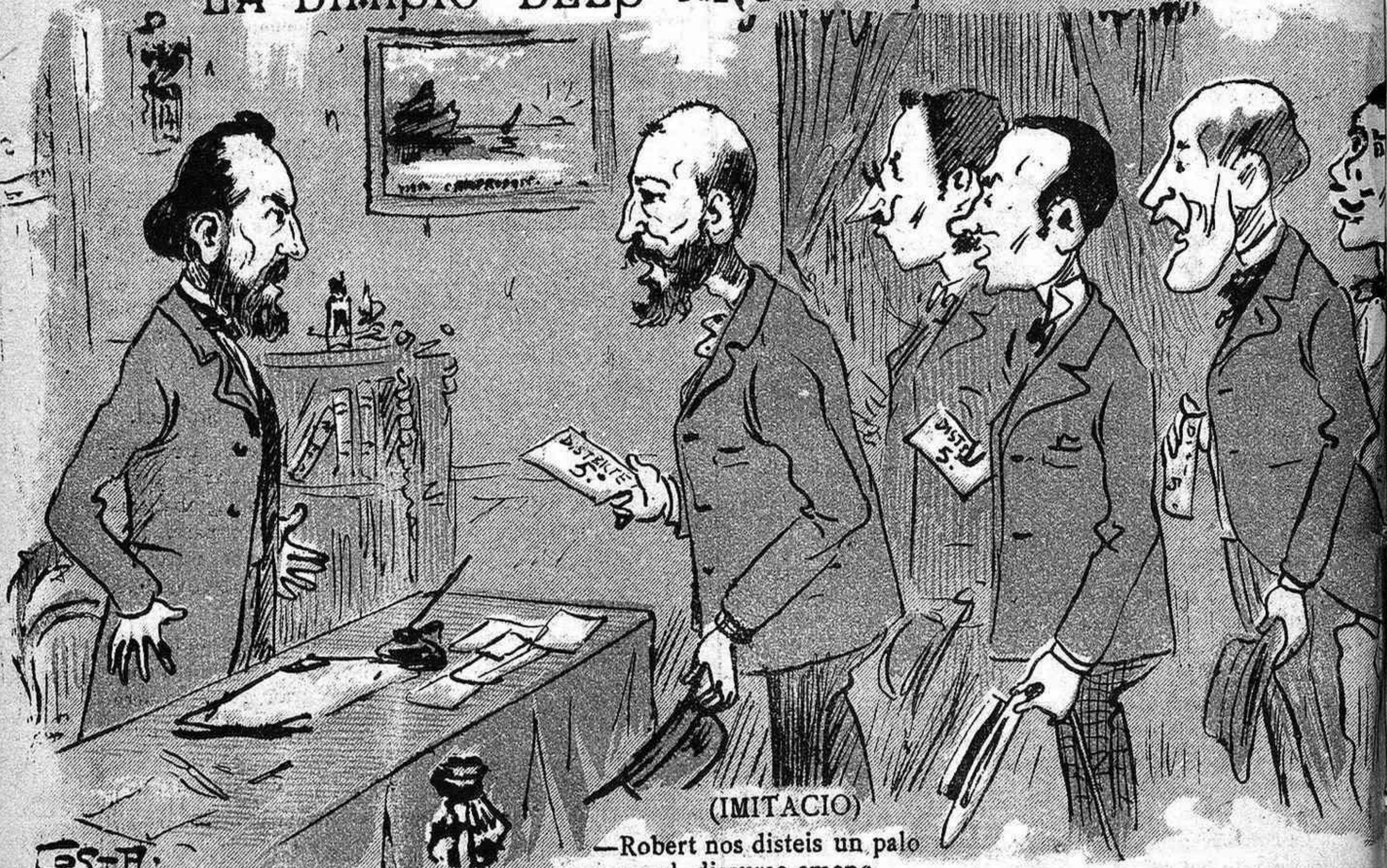

—Lo gran pare Polavieja
per aliviar 'ls nostres mals,
disminueix los soldats rasos...
pero aumenta 'ls generals.

—Atrevirse á di en Silvela
que 's va tot monarquisant
iy odio fins las coronas
que en los cementiris hi han!

LA DIMISIO DELS ARGALDES DE BARRI

(IMITACIO)

—Robert nos disteis un palo
con aquel ,discurso ameno,
el llamado alcalde bueno,
nos resulta alcalde malo

CS-PA